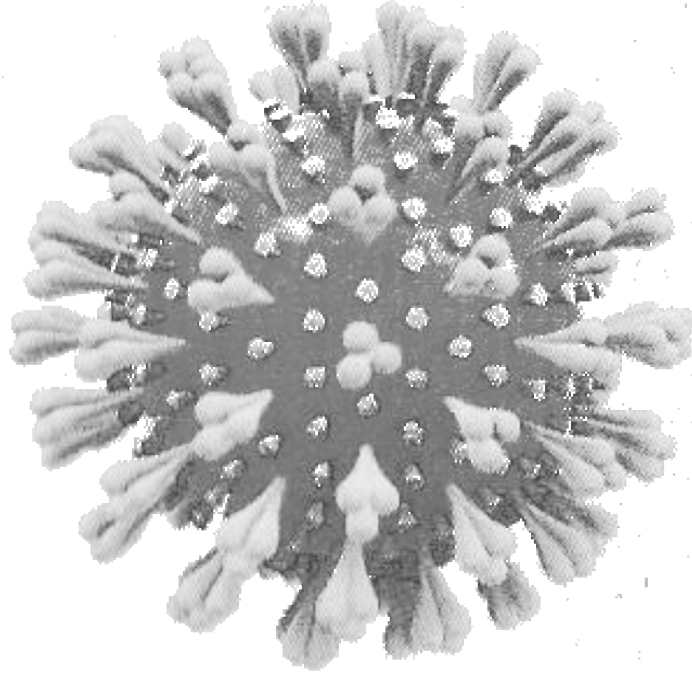

ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್-19ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗುವ
ಅಪಾಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ

ವರದಿ

WORLD
CHILDREN'S
DAY NOVEMBER 20

ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್-19ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರ

ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

4606, ಹೈ ಪಾಯಿಂಟ್ 4, ಅರಮನೆ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 001

ದೂ: 080 22201098; ಇ-ಮೇಲ್ certindia@yahoo.co.in; website: www.childrightstrust.in

ಮೊದಲ ಅವೃತ್ತಿ : 2021

ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವರು ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಅಧ್ಯಯನ ತಂಡ:

ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ ಎನ್.ವಿ.

ನಾಗಸಿಂಹ ಜಿ. ರಾವ್

ಸತೀಶ್ ಜಿ.ಸಿ.

ಕಳಕಪ್ಪ ಬಿ.ಎಸ್.

ಸೋಮಶೇಖರ ಹೆಚ್.

ಅಮೃತ

ಕೌಶಿಕ್

ದಿವ್ಯ ವೈ.ಜಿ.

ಸಹಾಯ: ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಆರ್.

ಪ್ರಕಾಶಕರ:

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಚಾಲಕ ಸಂಸ್ಥೆ

ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

4606, ಹೈ ಪಾಯಿಂಟ್ 4,

ಅರಮನೆ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 001

ದೂ: 080 22201098; ಇ-ಮೇಲ್ certindia@yahoo.co.in; website: www.childrightstrust.in

ನೆರವು: ಯುನಿಸೆಫ್, ಹೈದರಾಬಾದ್

ಪರಿವಿಡಿ

ವಿಷಯ		ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ಸಾರಾಂಶ	:	3
ಪರಿಚಯ	:	4
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕುರಿತು	:	5
ನಗರ ಯೋಜನೆಗಳು	:	5
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು	:	7
ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಗರಗಳು	:	7
ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ	:	9
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು	:	10
ಸಲಹೆಗಳು / ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು	:	24
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಲುದಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು	:	26

ಸಾರಾಂಶ

ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಿಗಿಂತ ನಗರದ ಬಡವರನ್ನು ಮತ್ತು ಬಡವರನ್ನಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಜೊತೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್, ದೈಹಿಕ ಅಂತರ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಈ ನಗರದ ಬಡವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶಗಳು ನಿಂತುಹೋದವು. ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು 2030ರೊಳಗೆ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಭಾರತದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತಡೆಯನ್ನೊಡ್ಡಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕೊಳೆಗೆರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೋವಿಡ್-19 ಬೀರಿರುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ 20 ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳನ್ನು ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರದ ಜಾಲ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಉದ್ಯೋಗ, ಆಹಾರ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಮನೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಸ್ತೃತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳ 20 ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪಡಿತರ ವಿತರಣೆ, ಅರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂತರ, ಬಾಲ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕತೆ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಧದಷ್ಟು (43%) ಜನರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಅನೌಪಚರಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜನರು ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗ, ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಕೋವಿಡ್-19ರ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಕುರಿತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತು ಗಮನ ನೀಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಆದ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಾಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ 100 ದಿನಗಳ (ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ) ಕಡ್ಡಾಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯ ರೀತಿ ನಗರದ ಬಡವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲ. ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಮರು ವಲಸೆ ಜನರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಡವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸುರಕ್ಷಾ ಸಾಧನವಾಯಿತು.

ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು (ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ) ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಲಿಕಾ ಅಂತರವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಹಲವಾರು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯದ ಕೊರತೆಯೂ ಸಹ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಬಹುತೇಕ ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಜನರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಟ್ಯಾಂಕರ್‌ಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೇ. 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದರ ನಡುವೆಯೂ, ಮಾಹಿತಿಧಾರರು ಸರ್ಕಾರ, ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಖಾಸಗಿ ವಲಯ, ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ನೀಡಿದ ಆಹಾರ, ಔಷಧ, ಮಾಸ್ಕ್ ಸ್ಯಾನಿಟೈಜರ್, ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಸೇರಿದಂತೆ ನೀಡಿದ ಸಹಾಯದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸೂನ್ ಸೇನ್, ಡಾ. ಮಹೇಂದ್ರ ರಾಜಾರಾಮ್, ಯುನಿಸೆಫ್ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಗೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡಿದ ಪಾಲುದಾರ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ ಎನ್.ವಿ.

ರಾಜ್ಯ ಸಂಚಾಲಕ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರ

ಪರಿಚಯ

ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ 2040-50ರೊಳಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ 50% ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆಂತರಿಕ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪನ್ನದ (ಜಿ.ಡಿ.ಪಿ.) ಪಾಲು 2030ರೊಳಗೆ 75% ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನಗಣತಿ2011ರ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಪಾಲು 31%, ಆದರೆ 1961ರಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಐದು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಗರ ಬಡತನದ ಪ್ರಮಾಣ 18.7% ರಿಂದ 26.8%ಕ್ಕೆ ಏರಿತು.

ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ 2019-20ರ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 2011ರಿಂದ 68.9% ಇಂದ 65.8%ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಅಂದರೆ ನಗರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡಾ 3 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 4% ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕೋವಿಡ್-19ರ ಪರಿಣಾಮ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಮರುವಲಸೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಅಗಾಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ ಕಂಡುಬರುವುದು ಮುಂದಿನ ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಜನಗಣತಿ 2011ರ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1.37 ಕೋಟಿ ಜನರು ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಕಳಪೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದ ಅಭದ್ರತೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯುನಿಸೆಫ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ 2012ರ ಜಾಗತಿಕ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದ ಸುಮಾರು 49,000 ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾದ ಬೀದಿ ಮಕ್ಕಳು, ಅನಾಥರು ಮತ್ತು ಅಂಗವಿಕಲತೆಯಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ, ನೀರು ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯದ ಲಭ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಲಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಲವಾರು ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೂ ಸಹ ಈ ಕ್ರಮಗಳ ಜಾರಿ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಅಂಕಿಅಂಶ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಗಳಿಲ್ಲ. ಕೊರೋನಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನ, ಆದಾಯ ಕುಸಿತ, ಹೆಚ್ಚು ಸೋಂಕಿನ ಪ್ರಮಾಣ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೊರತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ತೊಂದರೆಗೆ ಕಾರಣವಾದವು. ವಿಶ್ವದ ಅರ್ಧಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದಿದ್ದ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿಸಿತು.

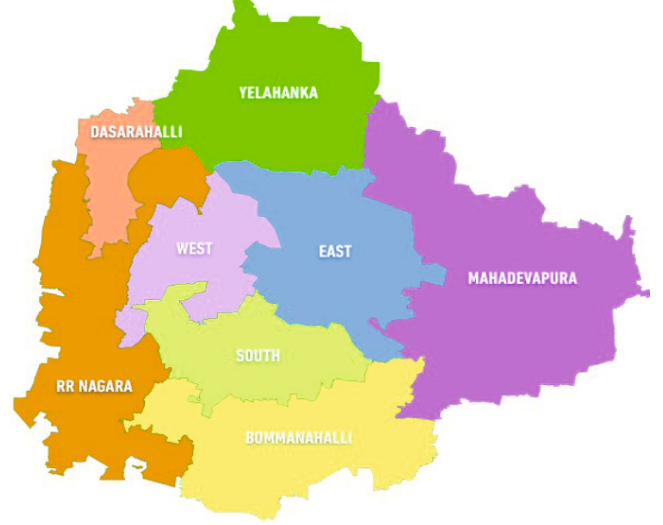
ಕೊಳಗೇರಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಪಿಡುಗಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಪರಿಸರ ಸವಾಲುಗಳಾದ ಜನಸಂದಣಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಕೊಳವೆಗಳಿಂದ ಮನೆಮನೆಗೆ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ದೈಹಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಕೋವಿಡ್ ಹರಡುವಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರವು ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದಿಂದಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕೊಳಗೇರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಆದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಗರದ ಆಯ್ದು 20 ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಯುನಿಸೆಫ್, ಹೈದರಾಬಾದ್ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕುರಿತು

ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ದಶಕಗಳಿಂದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜನರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 2011ರ ಜನಗಣತಿಯಂತೆ ಶೇ. 31ರಷ್ಟು ರಾಜ್ಯದ ಜನ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ 2020ರ ಅಂದಾಜು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಂತೆ ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಜನ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದು, 2020ರ ಬೃಹತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 1.25 ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ 0-18 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 198 ರಿಂದ 243ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವು ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಗರವಾಗಿದ್ದು, ಸಿಲಿಕಾನ್ ಸಿಟಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಸಹ ಪಡೆದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಟ್ಟು ದೇಶೀಯ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದ ಶೇ. 25ರಷ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು 8 ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ದೇಶದ 4ನೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಬೃಹತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯು (ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ.ಪಿ.) ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 141 ನಗರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು, 32 ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 127 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯೂ ಸಹ ನಗರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕದವರೆಗೂ ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಬಹುತೇಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದವರನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕಳೆದ ದಶಕದಿಂದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕುರಿತು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಗಮನ ಹರಿಸಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ನಗರ ಯೋಜನೆಗಳು:

ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ನಗರ ನವೀಕರಣ ಯೋಜನೆ: ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು 2005ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರಗಳನ್ನು ನವೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು. ಕರ್ನಾಟಕವು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ರಾಜೀವ್ ವಸತಿ ಯೋಜನೆ: “ಸ್ಲಂ ಮುಕ್ತ ಭಾರತ”ವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು 2012ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಗರ ಜೀವನೋಪಾಯ ಯೋಜನೆ: ನಗರದ ಬಡಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಸ್ವಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಉತ್ತಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2013ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಗರ ಆರೋಗ್ಯ ಯೋಜನೆ: ಈ ಯೋಜನೆಯು 2013ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ನಗರದ ಬಡಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯು ಹೊಂದಿದೆ.

ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಮಿಷನ್ - ನಗರ: ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಬಯಲು ಶೌಚ ಮುಕ್ತ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2014ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಆವಾಸ್ ಯೋಜನೆ - ನಗರ: 2015ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ ಜನರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಇರುವ ವಸತಿ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಮಹಿಳೆಯು ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂಗವಿಕಲರು, ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು, ಒಚಿಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು, ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಾಂದಿ ಫೌಂಡೇಶನ್ 2014ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದಂತೆ ದೇಶದ 10 ಜನಪ್ರಿಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ 0-59 ತಿಂಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ (ಅರ್ಬನ್ ಹಂಗಾಮ) ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

ಸೂಚಕಗಳು	%
ಸರಾಸರಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಗಾತ್ರ	4.9
ಎಲ್.ಪಿ.ಜಿ. ಅನಿಲವನ್ನು ಅಡುಗೆಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು	90.2
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರುವ ಮನೆಗಳು	56.1
ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಡಿತರ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಕುಟುಂಬಗಳು	24.8
ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು	46.2
ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು	87.4
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವ ತಾಯಂದಿರು	22.3
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವ ತಂದೆಗಳು	16
ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು	76
ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ತೂಕ ಅಳೆದ ಮಕ್ಕಳು	61
ಕಡಿಮೆ ಜನ್ಮತೂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳು	15

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಸಮೀಕ್ಷೆ (2019-21)ರ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಕುರಿತಾದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ:

ಸೂಚಕಗಳು	%
ಕುಂಟಿತ ಬಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ (ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ತೂಕ) 5 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು	31
ಕ್ಷೀಣಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ (ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತೂಕ) 5 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು	19
ಕಡಿಮೆ ತೂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ (ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ತೂಕ) 5 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು	28
ರಕ್ತಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 6-59 ತಿಂಗಳ ಮಕ್ಕಳು	59
ರಕ್ತಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 15-49 ವರ್ಷದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮಹಿಳೆಯರು	24
ರಕ್ತಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 15-19 ವರ್ಷದ ಕಿಶೋರಿಯರು	45
18 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮದುವೆಯಾದ 20-24 ವಯೋಮಾನದವರು	15
ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ತಾಯಿ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದ 3 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು	54

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳೆಂದರೆ “ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ವಸತಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ನಗರದ ಅಂಗವಾಗಿ ಅಥವಾ ಇತರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ”.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 2,804 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಿವೆ ಅದರಲ್ಲಿ 597 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷದಷ್ಟಿದೆ ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ನಗರವಾಸಿಗಳ ಶೇ. 23ರಷ್ಟು. ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಳೆಗೇರಿ ಪ್ರದೇಶ (ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ನಿವಾರಣೆ) ಕಾಯ್ದೆ 1973ರ (ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ 2002) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 2,397 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು 387 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿವೆ.

ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಸಾಂಘ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟು 2015-30

ದಿನಾಂಕ 18 ಮಾರ್ಚ್ 2015ರಂದು, 187 ದೇಶಗಳು, 100 ಸಚಿವರು, 25 ರಾಜ್ಯ/ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, 42 ಅಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, 236 ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, 300 ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, 38 ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, 900 ನೋಂದಾಯಿತಿ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಮತ್ತು 6500 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು “ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು” ಎಂಬ ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಹೊಸ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಮೂರನೇ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ 2011ರಲ್ಲಿ ಸುನಾಮಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಜಪಾನ್ ದೇಶದ ಸಾಂಘ್ಯ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಹಿಂದಿದ್ದ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಹ್ಯೂಗೋ ಚೌಕಟ್ಟು 2005-15ರ ಬದಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಮಾವೇಶವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ, ಭವಿಷ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾ ಕ್ರಮದ 2015ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು.

ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು:

ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಜೀವ ಹಾನಿ, ಜೀವನೋಪಾಯ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಗಳ, ಸಮುದಾಯದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ದೈಹಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳ ಹಾನಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತಗ್ಗಿಸುವುದು.

ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಆದ್ಯತೆಗಳು:

1. ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
2. ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದು
3. ಸದೃಶತೆಗಾಗಿ ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವುದು
4. “ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ” ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಮತ್ತು ಮರು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ.

Source: Retrieved from <http://www.wcdr.org/>

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಗರಗಳು:

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳು (SDG-Sustainable Development Goals) ಈಗ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ 2016ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಿಂತನೆ, ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿವೆ. 17 ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು (ಗುರಿ 11) ನಗರ ಪ್ರದೇಶ, ನಗರವಾಸಿಗಳು, ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಿಂದೇ ಮೀಸಲಿಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಾವು 2030ರೊಳಗೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕಿದೆ. ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 11ರ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಗುರಿ 11. ಸುಸ್ಥಿರ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು: ನಗರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜನವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ, ಸುರಕ್ಷಿತ, ಸದೃಢ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ

ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು	ಸೂಚಕಗಳು
11.1 2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು, ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗೆಟುಕುವ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೇರಿಸಿ	11.1.1 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಸಮರ್ಪಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಗರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣ
11.2 2030ರೊಳಗೆ, ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು, ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ಅಂಗವಿಕಲರು ಮತ್ತು ವಯೋವೃದ್ಧರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡುವುದೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತ, ಕೈಗೆಟುಕುವ, ಲಭ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ರಸ್ತೆ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ	11.2.1 ಲಿಂಗ, ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಿಕಲಚೇತನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣ
11.3 2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ನಗರೀಕರಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಮಾನವ ವಸಾಹತು ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ	11.3.2 ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೀಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಗರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಮಾಣ
11.4 ವಿಶ್ವದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ತಾಣಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ	11.4.1 ಪರಂಪರಾಗತ ತಾಣಗಳವಾರು (ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ನೈಸರ್ಗಿಕ, ಮಿಶ್ರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಪರಂಪರಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ), ಸರ್ಕಾರದ ಹಂತ (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಪ್ರಾಂತೀಯ, ಸ್ಥಳೀಯ/ ಪುರಸಭೆ), ವೆಚ್ಚದ ವಿಧ (ನಿರ್ವಹಣಾ ವೆಚ್ಚ/ಹೂಡಿಕೆ) ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ನೆರವಿನ ವಿಧ (ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಡುಗೆ, ಖಾಸಗಿ ಲಾಭರಹಿತ ವಲಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಜಕತೆ) ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಂಪರಾಗತ ತಾಣಗಳ ಕಾಪಿಡಲು, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ (ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ) ತಲಾವಾರು ವೆಚ್ಚ
11.5 2030ರೊಳಗೆ, ಬಡವರನ್ನು ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಜಾಗತಿಕ ನಿವ್ವಳ ಆಂತರಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜಲ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಕೋಪಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಜನರ ಮತ್ತು ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಇಳಿಸಿ	11.5.1 ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದುವ, ಕಾಣೆಯಾಗುವ ಮತ್ತು ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ 11.5.2 ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಲಸೇವೆಗಳಿಗಾದ ತೊಂದರೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಜಾಗತಿಕ ನಿವ್ವಳ ಆಂತರಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿಕೋಪದಿಂದಾಗುವ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾನಿ

11.6	2030ರೊಳಗೆ, ಗಾಳಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ನಗರ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡುವುದೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಗರಗಳ ತಲಾನಿವಾಸಿ ಪರಿಸರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿ	11.6.1. 11.6.2.	ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ನಗರ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ನಗರ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ನಗರವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ನಗರಗಳ ವಾಯುವಲಯದಲ್ಲಿ (ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ) ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳ(ಉದಾ. ಪಿ.ಎಂ.2.5 ಮತ್ತು ಪಿ.ಎಂ.10) ಪ್ರಮಾಣದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ ಮಟ್ಟ
11.7	2030ರೊಳಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು, ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು ಮತ್ತು ಅಂಗವಿಕಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತ, ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವೇಶ-ಸಾಧ್ಯ	11.7.1.	ಲಿಂಗ, ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅಂಗವಿಕಲತೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾವಾರು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಕ್ತ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸರಾಸರಿ ಪಾಲು.
	ಉದ್ಯಾನವನ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ	11.7.2.	ಲಿಂಗ, ವಯಸ್ಸು, ಅಂಗವಿಕಲತೆಯ ವಿಧಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕಳೆದ 12 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ
11.ಎ	ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸದೃಢಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಗರ, ಅರೆ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಕೊಂಡಿಗಳಿಗೆ ಧನಾತ್ಮಕ ನೆರವು ನೀಡಿ	11.ಎ.1.	ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚಳ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ನಗರಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾರು ಪ್ರಮಾಣ.
11.ಬಿ	2020ರೊಳಗೆ, ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ, ವಿಕೋಪಗಳನ್ನೆದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ದಕ್ಷತೆ ಹಾನಿ ತಗ್ಗಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಮನ್ವಯತೆಯೆಡೆಗೆ ಸಮಗ್ರ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ನಗರ ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಸಾಹತುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ವಿಕೋಪಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಸಾಂಘ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟು 2015-30ರ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಕೋಪ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಜಾರಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿ	11.ಬಿ.1. 11.ಬಿ.2.	ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಸಾಂಘ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟು 2015-30ಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಕೋಪ ತೊಂದರೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇಶಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
11.ಸಿ	ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಸದೃಢ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೆರವು ನೀಡಿ	11.ಸಿ.1.	ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸುಸ್ಥಿರ, ಸದೃಢ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಮರುಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವಿನ ಪ್ರಮಾಣ

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ:

- ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು (2 ಅಲೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ನಗರದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ, ವಲಸೆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀರಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು;
- ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ರಕ್ಷಣೆ, ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್-19 ಬೀರಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು;
- ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅವಘಡಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವುದು.

ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು:

- ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಲ್ಕು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವಲಯದಿಂದ 5 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ
- ಆ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ.
- ಯುನಿಸೆಫ್ ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ
- ಪ್ರತಿ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ 20 ಮನೆಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ
- ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಕ್ರೋಢೀಕರಣ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ವರದಿ ತಯಾರಿ

ಮಿತಿಗಳು:

- ಕೋವಿಡ್-19 ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಯೋಜಿಸಿದಂತೆ ಸಮುದಾಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.
- ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಗುಂಪು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

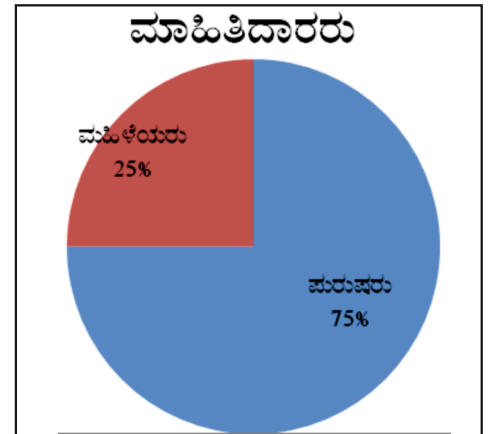
ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ವಿವರ:

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ಲಿಂಗ:

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ 20 ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ 400 ಮನೆಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು (ಪ್ರತಿ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ 20 ಮನೆಗಳು). ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಒಟ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇ. 75ರಷ್ಟು ಜನ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಶೇ. 25ರಷ್ಟು ಜನ ಮಹಿಳೆಯರು. ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರ ವಯೋಮಾನ 14 ವರ್ಷದಿಂದ 75 ವರ್ಷಗಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳು (78%). ಅಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. 22% ಕುಟುಂಬಗಳು ಪರಸ್ಥಳದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು (98%) ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 97% ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಈಗಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ 3% ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಮನೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

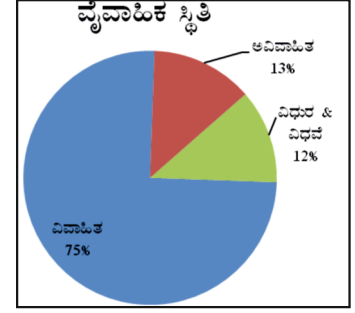
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ, ಬಹುತೇಕ ಪುರುಷರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರೆ 'ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ' 'ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 75ರಷ್ಟು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಶೇ. 25ರಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು.

ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿ:

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 75ರಷ್ಟು ವಿವಾಹಿತರು, ಶೇ. 13%ರಷ್ಟು ಅವಿವಾಹಿತರು ಮತ್ತು ಉಳಿದ 12%ರಷ್ಟು ಜನ ವಿಧುರ ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ 12% ವಿಧುರ ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ (9%) ವಿಧವೆಯರಿದ್ದಾರೆ.

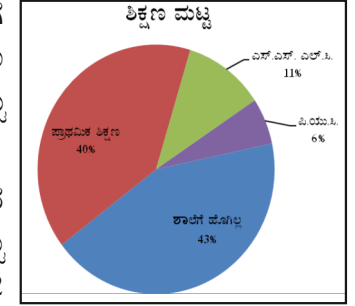
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 67ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದ ಶೇ. 33ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ:

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಒಟ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇ. 43ರಷ್ಟು ಜನರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೇ. 40ರಷ್ಟು ಜನರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂದರೆ 1-5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 11ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಧಾರರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶೇ. 6ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಧಾರರು ತಮ್ಮ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

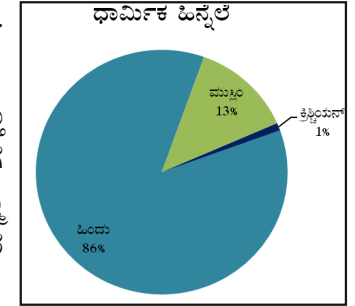
ಸೇವ್ ದಿ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ ಸಂಸ್ಥೆ 2015ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 15-17 ವಯೋಮಾನದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕಿಶೋರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು 1000 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 14 ಜನ ಮಾತ್ರವೇ 12 ತರಗತಿ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ:

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಒಟ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇ. 86ರಷ್ಟು ಜನರು ಹಿಂದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 13ರಷ್ಟು ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶೇ. 1ರಷ್ಟು ಜನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 8ರಷ್ಟು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 67ರಷ್ಟು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶೇ. 12ರಷ್ಟು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶೇ. 13ರಷ್ಟು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಜನ ಅಂದರೆ ಶೇ. 95ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನುಳಿದವರು ಒಬ್ಬರೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ:

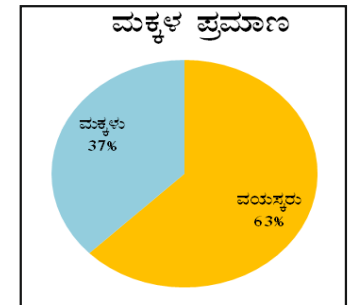
ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ 1,725 ಜನ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 1,083 ಜನ 18 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಇವರ ಜೊತೆ 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ 645 ಮಕ್ಕಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ 645 ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಯೋಮಾನದ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ:

- 0-6 ವರ್ಷದ 106 ಗಂಡು ಮತ್ತು 74 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು;
- 7-11 ವರ್ಷದ 105 ಗಂಡು ಮತ್ತು 82 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು; ಹಾಗೂ
- 12-18 ವರ್ಷದ 150 ಗಂಡು ಮತ್ತು 128 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 27 ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರಲ್ಲಿ 16 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು 11 ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು.

ವಾಸಸ್ಥಳ

ಮಾಹಿತಿಧಾರರಲ್ಲಿ ಶೇ. 47ರಷ್ಟು ಜನ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಈಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಜನರು. ಶೇ. 27 ರಷ್ಟು ಜನರು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚ, ಉದ್ಯೋಗ ಲಭ್ಯತೆ, ಭದ್ರತೆ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದವರು ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಶೇ. 26 ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವು ಯಾಕೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 56ರಷ್ಟು ಜನ ಮುಂದಿನ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವಾಸಿಸುವ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡುವ ಕುರಿತು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು, ಶೇ. 35 ರಷ್ಟು ಜನ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮುಂಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇ. 9ರಷ್ಟು ಜನ ಮೂಲ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದು ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವ ಜನರು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯದ ಕೊರತೆ, ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿಧಾರರಲ್ಲಿ ಶೇ. 57ರಷ್ಟು ಜನ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 38ರಷ್ಟು ಜನ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಾದರೂ ಸಹ ನಗರ ಪಾಲಿಕೆ/ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾಲೋನಿಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇ. 5ರಷ್ಟು ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ/ಖಾಸಗಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅನಧೀಕೃತವಾಗಿ ಗುಡಿಸಲು/ಟೆಂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 59ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವು ನೆಲೆಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಿದೆಯೆಂದು, ಶೇ. 30ರಷ್ಟು ಜನ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪಾಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಶೇ. 59ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ನೀರು ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ.52ರಷ್ಟು ಜನ ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯು ತಾವಿರುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ತೆಗೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು, ಶೇ. 27ರಷ್ಟು ಜನ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ತೆಗೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಇನ್ನುಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶೇ. 62ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಸರಿಯಾದ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ ಎಂದು, ಶೇ. 27ರಷ್ಟು ಜನ ಸರಿಯಾದ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

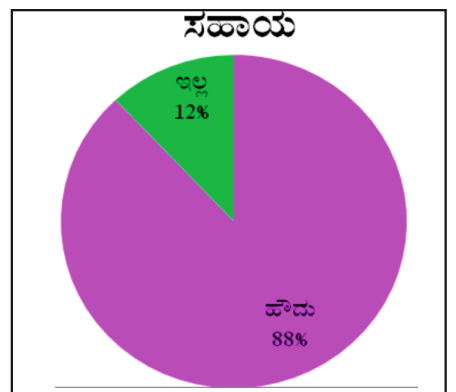
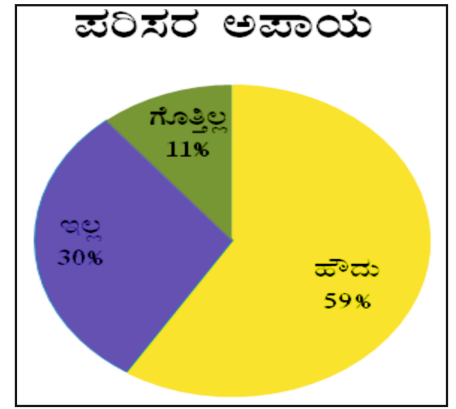
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಬಹುತೇಕ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಹು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯವರು ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸದ ಕಾರಣ, ಆ ಕಸದ ರಾಶಿಯಿಂದ ದುರ್ವಾಸನೆ ಮತ್ತು ಕೊಳೆತ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 11.1 “2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗೆಟುಕುವ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೇರಿಸಿ.”

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 11.1 “2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗೆಟುಕುವ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೇರಿಸಿ.”

ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚ

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 88ರಷ್ಟು ಜನ ಕೋವಿಡ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು, ಉಳಿದವರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುವ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಾಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 46ರಷ್ಟು ಜನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನುಳಿದವರು ಆಹಾರ, ಔಷಧಿ ಆರೋಗ್ಯ, ಹಣ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 60ರಷ್ಟು ಜನ ಸರಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪುಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರು ಮತ್ತು ಇತರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಪುಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರು ಮತ್ತು ಇತರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೋವಿಡ್ ಮೊದಲನೇ ಅಲೆಯ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಮರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ, ನೀರು, ಔಷಧ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನೂ ಸಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಜನರಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ದೊರಕಿದೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಆಹಾರ ಪಡಿತರ ಖರೀದಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಔಷಧ, ಇಂಧನ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

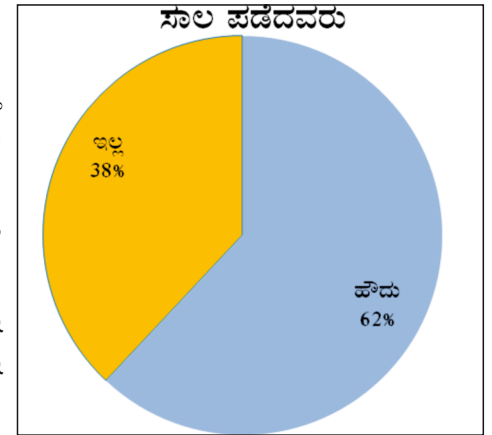
ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಪಡಿತರಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದಾಜು 2,500 ರಿಂದ 5,000 ವರೆಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅಂದಾಜು ರೂ. 300 ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೂ. 50,000ರ ವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರು ಕುಡಿಯುವ ಮತ್ತು ಮನೆ ಬಳಕೆಯ ನೀರಿಗಾಗಿ ಅಂದಾಜು ರೂ. 25 ರಿಂದ ರೂ. 3,000 ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಅನಿಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದಾಜು ರೂ. 200 ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೂ. 1500 ರವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಒಟ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇ. 94 ರಷ್ಟು ಜನ ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆಹಾರೇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ವಸತಿಯ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅಂದಾಜು ರೂ. 300 ರಿಂದ 5,000 ವರೆಗೂ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಸತಿ ಬಾಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 64ರಷ್ಟು ಜನರು ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದಾಜು ರೂ. 20,000 ದಿಂದ 2 ಲಕ್ಷದವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ, ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶೇ. 36ರಷ್ಟು ಜನ ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಂದಾಜು ರೂ. 500 ರಿಂದ 1,50,000 ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ, ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇ. 62 ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವು ಮರುಪಾವತಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಶೇ. 35 ರಷ್ಟು ಜನ ಮರುಪಾವತಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮರುಪಾವತಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಮೊತ್ತದ ಪ್ರಮಾಣ ರೂ. 5000 ದಿಂದ ಹಿಡಿದು 1 ಲಕ್ಷದವರೆಗಿದೆ. ಈ ಸಾಲವನ್ನು ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕ್, ಮೈಕ್ರೋ ಫೈನಾನ್ಸ್, ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ, ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಹಣವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸಲು ಕೆಲಸ, ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ದೊರಕದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಮರುಪಾವತಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗದ ಕಾರಣ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಬಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲೇ ದುಡಿಯುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಲತ್ತುಕೊಂಡರು.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ದಿನದಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ 30 ದಿನಗಳ ವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 63 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೊರ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಹೊರ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಂದಾಜು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ದಿನದಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ 30 ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ದಿನದಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ 30 ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ, ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು (ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು). ಪುರುಷರು ಕೆಲಸದ ಲಭ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ವೇತನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾರ್ಚ್, ಏಪ್ರಿಲ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹಾಗೂ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೋವಿಡ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದವರ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

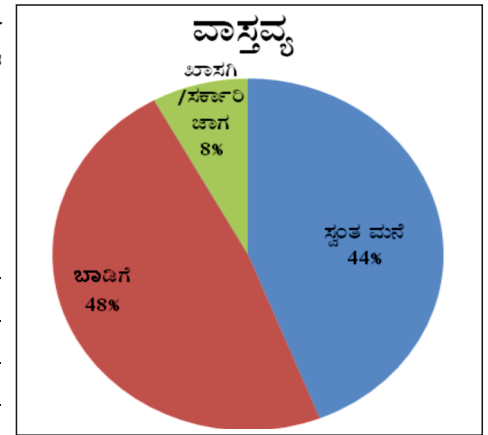
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸರಾಸರಿ ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯ ರೂ. 1,000 ರಿಂದ 10,000ಗಳಾಗಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 68 ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ತಿಂಗಳ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಳಿದವರು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಹೇಗೂ ಸರಿದೂಗಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 48ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಏನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 66 ರಷ್ಟು ಜನ ಮುಂಬರುವ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ಉಳಿದವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಗೃಹ/ಮನೆ

ಗೃಹ/ಮನೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಸತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿರುವ ಒಟ್ಟು 400 ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40 ರಷ್ಟು ಜನರು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡಾ 52 ರಷ್ಟು ಜನರು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೇಕಡಾ 8ರಷ್ಟು ಜನರು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಸವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಸರಾಸರಿ ರೂ. 300 ರಿಂದ 5,000ಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುತ್ತಿವೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 55ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅವರು ಪಾವತಿಸುವ ಬಾಡಿಗೆಯು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸರಾಸರಿ ಬಾಡಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 38ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಸರಾಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

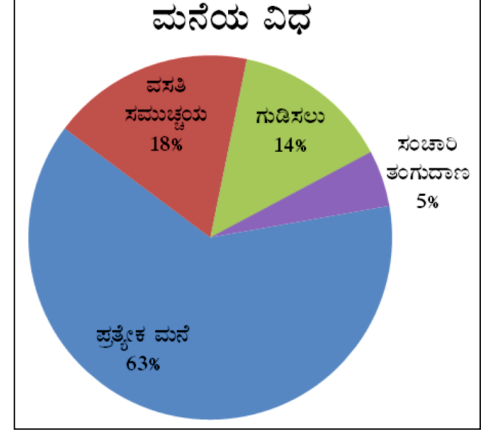

ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆ ಅಗಲೀಕರಣ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಇದೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಬಹುದು. ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಈ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 3-4 ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 63ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಕೋವಿಡ್-19 ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ) ಬಾಡಿಗೆ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿನಷ್ಟೆ

ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 18ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ (ಸರಾಸರಿ ರೂ. 300 ರಿಂದ 1,200) ಎಂದು ಮತ್ತು ಶೇ. 12ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ (ಸರಾಸರಿ ರೂ. 200 ರಿಂದ 550) ಎಂದು ಉಳಿದ ಶೇ.7ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿನ ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕುರಿತು ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಶೇ. 91ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಮನೆಗೆ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಠೇವಣಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದರೆ ಉಳಿದ ಶೇ. 9ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಯಾವುದೇ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಠೇವಣಿಯಾಗಿ ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟು 252 ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, 72 ಕುಟುಂಬಗಳು ವಸತಿ ಸಮುಚ್ಚಯದಲ್ಲಿ, 56 ಕುಟುಂಬಗಳು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ, ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 20 ಕುಟುಂಬಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ / ಸಂಚಾರಿ ತಂಗುದಾಣ ಹಾಗೂ ಇತರೆ (ಮುಕ್ತ ವಲಯ, ಮರದ ಕೆಳಗೆ) ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಂದರೆ ಶೇ. 91ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ವಾಸವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ವಾಸವಿದ್ದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು ಎನ್ನುವುದು ವಿಶೇಷ. ಉಳಿದ ಶೇ. 9ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

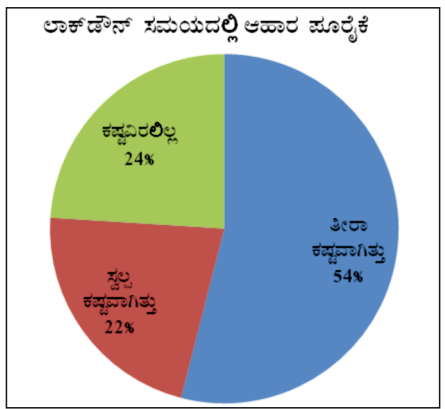
ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 44ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಜನರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಜಾಗವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 54ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಣೆಗಳಿಲ್ಲ, ಶೇ. 32ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು 1 ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಶೇಕಡಾ 9ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು 2 ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶೇ. 5ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು 3 ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಶೇ. 12ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ; ಶೇ. 32ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿವೆ. ಶೇ. 39ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೀಟರ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಶೇಕಡಾ 17 ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಟರ್ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಲವಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಸೋಲಾರ್ ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಕುರಿತಂತೆ ಶೇ. 79 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ದಿನದಲ್ಲಿ 3 ಬಾರಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 5 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ದಿನದಲ್ಲಿ 2 ಬಾರಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಶೇ. 3 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಂದಿನ ದುಡಿಮೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಬಾರಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಶೇಕಡಾ 10 ರಷ್ಟು ಜನರು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಬಾರಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮನೆಯ ಆಹಾರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಶೇ. 8ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುಟುಂಬಗಳು (ಶೇ. 54) ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೊರೋನಾ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಆಹಾರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ್ದು, ಸಾಲ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 24ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಶೇ. 22ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಮೊಟ್ಟೆ, ತರಕಾರಿಗಳು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಾಂಸ, ಮೀನು, ಹಣ್ಣು, ಹಾಲು, ಅಥವಾ ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಸೇವಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಶೇಕಡಾ 84 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು 'ಹೌದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಹಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ನಂತರ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಅಧೀಕೃತ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಮಾಧ್ಯಮ ವರದಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ಅವರ ಆದಾಯ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ ಎಂಬುದು. ಅಜೀಮ್ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ 12 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇ. 77ರಷ್ಟು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 66% ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

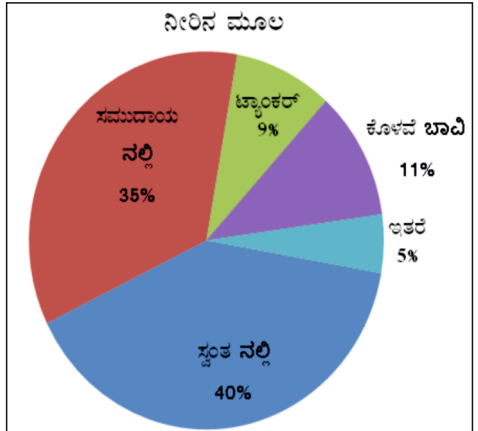
ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 2.1 “2030ರೊಳಗೆ, ಹಸಿವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಸುಳೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಬಡ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ, ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ವರ್ಷದುದ್ದಕ್ಕೂ ಲಭ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸಿ.”

ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆಹಾರೇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಕುರಿತಂತೆ ಶೇ. 51ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ, ಶೇ. 25 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ವಾರದಲ್ಲಿ 3-4 ಬಾರಿ, ಶೇ.25ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ವಾರದಲ್ಲಿ 5-6 ಬಾರಿ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳ ಖರೀದಿಸುವ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 84 ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 16 ರಷ್ಟು ಜನರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅವು ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಚ್ಛತೆ

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಶೇ. 57ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನೀರು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 11ರಷ್ಟು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊರತೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ) ಶೇಕಡಾ 41 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನೀರಿಗಾಗಿ ಪಾವತಿಸುವ ವೆಚ್ಚ, ನೀರಿನ ಮೂಲ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 34ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀರು ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 62ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಣ ಪಾವತಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

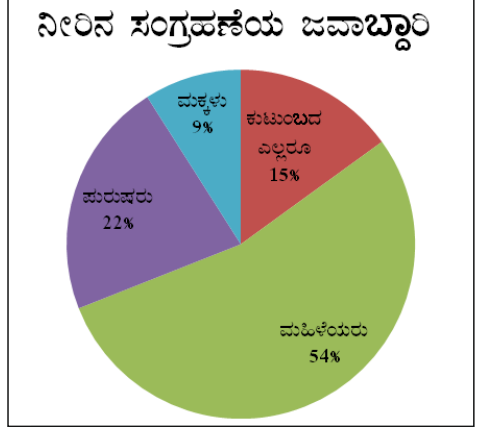
ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 40ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಸಮುದಾಯದ ತೊಟ್ಟಿ/ನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಶೇ. 9ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರು ಸರಬರಾಜಿನ ಟ್ಯಾಂಕರ್‌ಗಳಿಂದ, ಹಾಗೂ ಶೇ. 11ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡಾ 5 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಇತರೆ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶೇ. 70ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶೇ. 24ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬವರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇ. 6ರಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷತೆ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಂದ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳು ತುಂಬಾ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಹಲವರ ಪ್ರಕಾರ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳು ತುಂಬ ಕೊಳಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ದಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 62ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಶೇ. 34ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾಗಿಯೂ, ಶೇ. 4ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

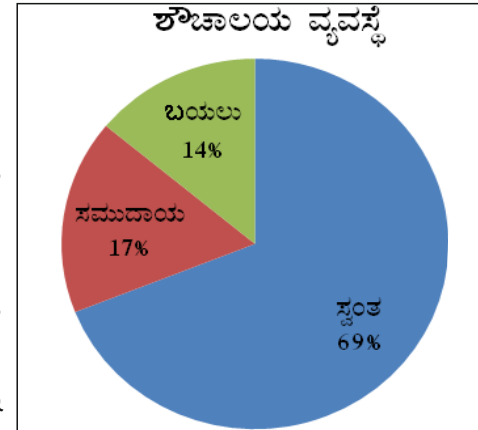
ನೀರಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ರುಚಿ, ಹೆಚ್ಚು ಲವಣಾಂಶಗಳು, ನೀರು ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ, ಕೊಳಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಗಮನಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಹಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯುವ ನೀರು ತೀರಾ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಸಹ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಆ ನೀರನ್ನೇ ಬಳಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗದೆ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಡಿಯುವ ಮೊದಲು ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಶೇ. 55ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 53 ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶೇ.2ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶೇ. 37ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶೇ. 88ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 5ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 7ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ನೀರಿನ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮನೆಗೆ ನೀರು ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಶೇ. 15ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ಶೇ. 22ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪುರುಷರು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಶೇ. 44ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ಮಹಿಳೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ, ಶೇ.9 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿವೆ. ನೀರನ್ನು ಸುರಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 22ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಶೇ. 67ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೀರಿನ ಮೂಲದ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಾಗಿ ಶೇ. 98 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಶೇ. 2ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿಧಾರರು ತಾವು ಬಳಸುವ ಶೌಚಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 69ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಶೇ. 31ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಳಸುವ ಶೌಚಾಲಯದ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶೇ. 69ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನೀರು ಸುರಿಯುವಂತಹ (ಫ್ಲಷ್) ಸ್ವಂತ ಶೌಚಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುವುದಾಗಿ ಶೇ. 17ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಶೇ. 14ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಅಂದರೆ ಬಯಲು ಶೌಚ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಒಂದೇ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 81ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರೆ, ಶೇಕಡಾ 9 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೂಚಕ ಫಲಕವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಶೌಚಾಲಯ ಬಳಸುವವರು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಿಲಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ಒಬ್ಬರೇ ಹೋಗಿ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸಲು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನೀರು, ಶೌಚಾಲಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಕುಂಠಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ತೂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಶೌಚಾಲಯ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಕೊರತೆ

ಮತ್ತು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮತ್ತು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಶೌಚಾಲಯ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ನಗರದ ಬಡಮಕ್ಕಳು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯದ ಕೊರತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬಯಲು ಶೌಚ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಲ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡದಿರುವುದು, ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಕಳೆಪೆ ಗುಣಮಟ್ಟ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಬೇಧಿ, ಜ್ವರ, ಕಾಲರಾ ಮತ್ತು ಮಲೇರಿಯಾದಂತಹ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

2011ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ನಗರ ಪ್ರದೇಶ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶೌಚಾಲಯವಿಲ್ಲ ಅವರು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಶೇ. 12ರಷ್ಟು ನಗರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಯಲು ಶೌಚವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಉಳಿದ 8% ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಹಂಚಿಕೆಯ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಗರ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ. 11ರಷ್ಟು ಜನ ಭಾರತದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಬಯಲು ಶೌಚವನ್ನು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಬಯಲು ಶೌಚ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಲೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2014ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. 2021ರ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 62.5 ಲಕ್ಷ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ (ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ 59 ಲಕ್ಷ) ಮತ್ತು 6.10 ಲಕ್ಷ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ (ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ 5.08 ಲಕ್ಷ).

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ 6.1 “2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗೆಟುಕಬಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ.”

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ 6.2 “2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬಯಲು ಶೌಚವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಿ.”

ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವ ಶೌಚಾಲಯದ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 61ರಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀರು ಸುರಿಯುವಂತಹ ಸ್ವಂತ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಶೇ. 13ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ನೀರು ಸುರಿಯುವಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 26ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಅಂದರೆ ಬಯಲು ಶೌಚಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಲವರು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೌಚಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲಾಯಿತು)

ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯ ಬಳಸುವವರು ಅಲ್ಲಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶೌಚಾಲಯ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ, ಶೌಚಾಲಯಗಳು ತುಂಬಾ ಕೊಳಕಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಗೆ ಚಿಲಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಯಲು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಬಳಸುವವರು ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲೆ, ಜನರು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟೆಗಳ ಕಾಟ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚು ಶೌಚಾಲಯಗಳ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಶೌಚಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಜನವಸತಿ ಪ್ರದೇಶದ ಹತ್ತಿರವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಚಿಲುಕದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರಬೇಕು, ಬಳಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಂತ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಶೇ. 31 ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವಂತ ಶೌಚಾಲಯ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದವರು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ, ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವುದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಸತಿ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಮಾನವ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ (ಶೇ. 49). ಶೇ. 37ರಷ್ಟು ಜನ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಶೇ. 14ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವು ಬಯಲು ಶೌಚವನ್ನು ಬಳಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ಶೌಚಾಲಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈತೊಳೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಶೇ. 59ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಶೌಚಾಲಯದ ಬಳಿ ಕೈ ತೊಳೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೇ. 75ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ಇರುವುದಾಗಿ, ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮನೆಯ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಸವನ್ನು ಶೇ. 81ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪೌರ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದು, ಶೇ. 16ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುವುದಾಗಿ, ಶೇ. 1ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ಸುಡುವುದಾಗಿ, ಶೇ. 2 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಹೊತು ಹಾಕುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೇ. 74ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅತಿಸಾರ, ಕಾಲರಾ ಮತ್ತು ಕೋವಿಡ್-19 ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಅವರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಥವಾ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದ ಶೇ. 26ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆರೋಗ್ಯ

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 77ರಷ್ಟು ಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 23ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಜನ ಬಿಪಿ, ಷುಗರ್, ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆ ಇದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೋವಿಡ್-19, ಅಸ್ತಮಾ, ಡೆಂಗ್ಯೂ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಕಳೆದ 18 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶೇ. 10ರಷ್ಟು ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಕೇವಲ ಕೊರೋನಾ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮರಣವಲ್ಲ. ಇತರೆ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 48ರಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಸದಸ್ಯರು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆಂದು, ಉಳಿದವರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ ಹಾಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಶೇ. 22ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಥವಾ ಹಾಲುಣಿಸುವ ತಾಯಂದಿರಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 83ರಷ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಶೇ. 13ರಷ್ಟು ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶೇ. 57ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಖಾಸಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹಾಗೂ ಶೇ. 27ರಷ್ಟು ಜನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುತೇಕರು ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕೇಂದ್ರ ದೂರ, ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ, ಯಾವುದೇ ಔಷಧಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಅಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದರಿಂದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಾಗೂ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

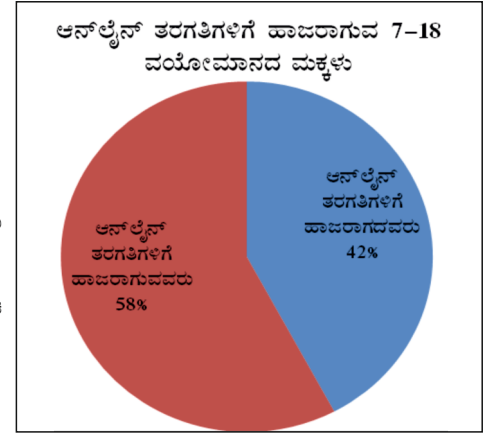
ಈ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ತಿಳಿದದ್ದೇನೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ವೈದ್ಯರು ಪ್ರತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರದೇಶದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ 200-300 ರೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಖಾಸಗಿ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಜನ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಅಂದಾಜು 2 ಕಿ. ಮೀ. ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರು ಮಾತ್ರವೇ ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ದಾದಿಯರು ಲಭ್ಯವಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ

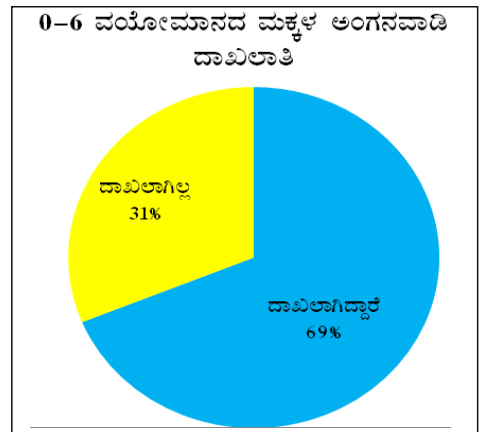
ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ 7 ರಿಂದ 11 ವರ್ಷದವರಾಗಿನ 105 ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, 36 ಮಕ್ಕಳು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ನಡೆಸುವ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 69 ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್ ವೆಚ್ಚ, ಶಾಲಾ ವೆಚ್ಚ ಭರಿಸಲಾಗದೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 7 ರಿಂದ 11 ವರ್ಷದವರಾಗಿನ 82 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 52 ಮಕ್ಕಳು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ನಡೆಸುವ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ 30 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್ ವೆಚ್ಚ, ಶಾಲಾ ವೆಚ್ಚ ಭರಿಸಲಾಗದೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿನ 12 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷದವರಾಗಿನ 150 ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 54 ಮಕ್ಕಳು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯು ನಡೆಸುವ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 96 ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್ ವೆಚ್ಚ, ಶಾಲಾ ವೆಚ್ಚ ಭರಿಸಲಾಗದೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ 12 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷದವರಾಗಿನ 128 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 69 ಮಕ್ಕಳು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯು ನಡೆಸುವ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 118 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್ ವೆಚ್ಚ, ಶಾಲಾ ವೆಚ್ಚ ಭರಿಸಲಾಗದೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 41ರಷ್ಟು ಜನ ಶಾಲಾ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲಾ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂದವರಲ್ಲಿ (ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳೆರಡರಲ್ಲು) ಶೌಚಾಲಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ, ಪಾಠ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬದವರ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವವರು. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹಲವಾರು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 2009ರಲ್ಲಿ 'ಮಕ್ಕಳ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದೆ'ಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ 2012ರಲ್ಲಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳೂ ಸಹ 10 ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಆಶಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ದಿನಾಂಕ 2-8-2021ರಂದು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ರಾಜ್ಯವಾರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಶೇ. 23.6ರಷ್ಟು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

2016ರಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿನ ಗುರಿ 4 ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ನಾವು 2030ರೊಳಗೆ ತಲುಪಬೇಕಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಆದ್ಯತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೋವಿಡ್ -19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದಿಂದಾದ ಉದ್ಯೋಗ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಹುತೇಕರು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಸರ್ 2021ರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 2018ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ. 65ರಷ್ಟಿದ್ದರೆ 2021ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ. 71ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ, ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಬಿಸಿಯೂಟ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ 0-6 ವರ್ಷದವರ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ (ಒಟ್ಟು 180 ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 106 ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು 74 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು). ಈ ವಯೋಮಾನದ ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 69ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 36ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಪೂರಕ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ 0-6 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದಾಖಲಾದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಪೂರಕ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ದೊರಕಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಕೋವಿಡ್-19ರಿಂದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ನಷ್ಟ ಆಹಾರದ ಆಭಾವವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕುರಿತು ಗಂಭೀರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಿದೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿರುವ ಶೇ. 50ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನಾ ಕೇಂದ್ರವಿದೆ ಎಂದು, ಶೇ. 22ರಷ್ಟು ಜನ ತಾವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನಾ ಕೇಂದ್ರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 28ರಷ್ಟು ಜನರು ಈ ಕುರಿತು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. **ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ 4.2 "2030ರೊಳಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬಾಲಕರು ಮತ್ತು ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಾಲ್ಯಾರಂಭದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸಿ."**

ಸಹಾಯ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಾಗ ಶೇ. 16ರಷ್ಟು ಜನ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 37ರಷ್ಟು ನೀರು ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು, ಶೇ. 19ರಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆ, ಶೇ. 28ರಷ್ಟು ಜನ ಶೌಚಾಲಯದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು/ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಶೇ. 33ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಈ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಶೇ. 88ರಷ್ಟು ಜನರು ಕೋವಿಡ್ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆರವು ಪಡೆದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವತಿಯಿಂದ ನೆರವು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನೆರವು ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 90ರಷ್ಟು ಜನ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಶೇ. 36ರಷ್ಟು ಜನ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನೂ ಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ. 10ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಟುಂಬದವರು ಅವಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 87ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಶೇ. 10ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಸಹಾಯ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ನೆರವು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಸತಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸದ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿದಾರರಿಗೆ ಈ ಕುರಿತ ಸಹಾಯಗಳು ಒಂದು ಬಾರಿಗೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ, ಎರಡು ತಿಂಗಳು, ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಾಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದ ಸಹಾಯ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಶೇ. 62ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸು ಸಹಾಯ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಶೇ. 21ರಷ್ಟು ನೇರ ನಗದು ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಶೇ. 8ರಷ್ಟು ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ, ಮೂಲ ಸೇವೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 43ರಷ್ಟು ಜನ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರುವುದಾಗಿ, ಶೇ. 56 ರಷ್ಟು ಜನ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಕುರಿತು ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರುವವರು ಬಡತನ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡ, ಪ್ರೇಮವಿವಾಹ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಾಗ ಅವರ ವಯಸ್ಸು ಅವರ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳ ವಯೋಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹವಾದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸ್ತುತ 22-30 ವಯೋಮಾನದವರು. ಬಹುತೇಕರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಗಳ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರೆ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಮಾಡಿದವರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಜೊತೆ ವೈಮನಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಮಾಹಿತಿ ಏಕೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾನೂನಿನ ಭಯ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 5.3 “ಎಲ್ಲಾ ಹಾನಿಕಾರಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾದ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ಅವಧಿಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಬಲವಂತದ ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಜನನಾಂಗ ಭೇದನದಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ.”

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 14ರಷ್ಟು ಜನ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಶೇ. 17ರಷ್ಟು ಜನ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ನೋಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಶೇ. 40ರಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 19ರಷ್ಟು ಜನ ಈ ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟು 63 ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು, 261 ಜನ ಮಕ್ಕಳು ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ 76 ಜನ ಈ ಕುರಿತು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳು ದುಡಿಮೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಥವಾ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಕಂಡುಬಂದವು. ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರೊಡನೆ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದಿತು.

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ 8.7 “ಬಲವಂತದ ದುಡಿಮೆ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೊಳಿಸಲು, ಆಧುನಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪದ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೈನಿಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, 2025ರೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ.”

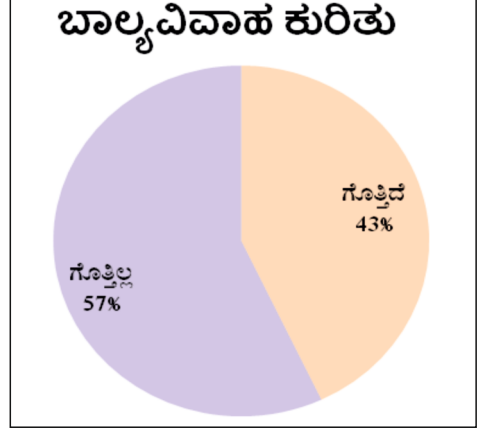
ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿನ ಶೇ. 60ರಷ್ಟು ಜನ ಪಡಿತರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಡಿತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಶೇ. 34ರಷ್ಟು ಜನ ಪಡಿತರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಡಿತರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 6ರಷ್ಟು ಜನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಪಡಿತರ ಚೀಟಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ನೀಡಿ ಪಡಿತರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರ ಬಳಿ ಮತ್ತದಾರರ ಗುರುತಿನ ಪತ್ರವಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನನ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕು ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು ಸಮುದಾಯದೊಡನೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕಂಡು ಬಂದ ವಿಚಾರಗಳು.

ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಶೇ. 54ರಷ್ಟು ಜನ ಯಾವುದೇ ಕಿರಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಹಾಯಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು, ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಜನ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶೇ. 11ರಷ್ಟು ಜನ 3 ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿನ 49 ಜನ ತಾವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಂದು, 309 ಜನ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ 42 ಜನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ 49 ಜನ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಚಳಿ, ಜ್ವರ, ಕೆಮ್ಮು, ನೆಗಡಿ ಮತ್ತು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಲಹೆಗಳು / ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು:

ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಲವಾರು ಹೊಸ ನಗರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ 100 ನಗರಗಳನ್ನು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಸಿಟಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಗರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು 500 ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

- ನಗರದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.
- ಯಾವುದೇ ನಗರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಳೆಗೇರಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.
- ಬೃಹತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಇಲಾಖೆಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು.
- ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಸದೃಢಗೊಳಿಸಲು ಖಾಸಗಿ ವಲಯಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳ ಯೋಜನೆಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ 11.3.2 ಸೂಚಕ “ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೀಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಗರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಮಾಣ.”

- ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ಜನರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡು ಮಾಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ, ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಶನೀಯ. ಅದರೂ ಸಹ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು.
- ಬಹುತೇಕ ಪುರುಷರಿಗೆ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಮುಗಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸೂಕ್ತ ಕೆಲಸದ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೋಟೆಲ್, ಅಂಗಡಿ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಷ್ಟದಲ್ಲಿವೆ ಅಥವಾ ಮುಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಇವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮರುಹಾಜರಾಗಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೂಕ್ತ ಉದ್ಯೋಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

- ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಕೋವಿಡ್ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ (ಆಹಾರ, ಔಷಧ, ಶಿಕ್ಷಣ ಶುಲ್ಕ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು) ಮರುಪಾವತಿಸುವ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ತ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸುವುದು ಕುರಿತು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.
- ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇ.90ಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಮೀಸಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಕ್ಷಣಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪುವಂತೆ ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಬೇಕಿದೆ.
- ಆರ್ಥಿಕ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ತಾವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ಮನೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಳೆ ನೀರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಚರಂಡಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕಿದೆ.
- ಶೇ.40ಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ನೀರಿನ ಲಭ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ನೀರನ್ನು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ನೀರಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ಅತ್ಯಲ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಶುದ್ಧ ನೀರನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.
- ಅನೇಕರು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಹಣ ಪಾವತಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೊರತೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹಲವರು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಶೌಚಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು, ಚಿಲಕ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕುರಿತು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಿದೆ.
- ಅರ್ಥಿಕ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹಣ ತೆತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯದ್ಯರಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಸರ್ಕಾರಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕಿದೆ.
- ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಶೇ. 42ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದುಡಿಮೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತರಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ.
- ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರುವ 0-6 ವರ್ಷದ ಒಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 31ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಪೂರಕ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ದೊರಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ದಾಖಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಪೂರಕ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ವಯೋಮಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.
- ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ನೀರು, ಆಹಾರ, ಶೌಚಾಲಯ, ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಿದೆ.
- ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕತೆ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕುರಿತು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಚೈಲ್ಡ್ ಲೈನ್ 1098 ಕುರಿತು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ನೀಡಬೇಕಿದೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಲುದಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಕ್ರ.ಸಂ.	ವಲಯ	ಕೊಳೆಗೇರಿಯ ಹೆಸರು	ಪಾಲುದಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು
1	ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯ	ಲಿಂಗರಾಜಪುರಂ	ಸಖಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
		ಬನಶಂಕರಿ	ಹಸಿರುದಳ
2	ಪೂರ್ವ ವಲಯ	ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ಸ್ ವಿಥ್ ಡಿಸೆಂಬಿಲಿಟಿ (ಎ.ಪಿ.ಡಿ.)
		ಹೊಸ ಬಯ್ಯಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ	ಸಖಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
		ಕುಂತಿ ಗ್ರಾಮ	ಹಸಿರುದಳ
		ಜಾನಕಿರಾಮ ಲೇಔಟ್	ಸಖಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
		ಕಾಕ್ನಾನ್	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ಸ್ ವಿಥ್ ಡಿಸೆಂಬಿಲಿಟಿ (ಎ.ಪಿ.ಡಿ.)
		ಪ್ರೇಜರ್ ಟೌನ್	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ಸ್ ವಿಥ್ ಡಿಸೆಂಬಿಲಿಟಿ (ಎ.ಪಿ.ಡಿ.)
		ಕದಿರಯ್ಯನ ಪಾಳ್ಯ	ಸಖಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
		ಕಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ	ಸಖಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
3	ಪಶ್ಚಿಮ ವಲಯ	ಗೌರಿಪಾಳ್ಯ	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ಸ್ ವಿಥ್ ಡಿಸೆಂಬಿಲಿಟಿ (ಎ.ಪಿ.ಡಿ.)
		ಸಿಮೆಂಟ್ ರೋಡ್	ಹಸಿರುದಳ
4	ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ	ಬಂಡೆಪಾಳ್ಯ	ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಬಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್
		ಸಿಂಗಸಂದ್ರ	ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಬಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್
		ಯಲಕುಂಟೆ	ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಬಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್
5	ಮಹದೇವಪುರ	ಕಲ್ಲೆರೆ ಕ್ರಾಸ್	ಹಸಿರುದಳ
		ವಿನಾಯಕ ನಗರ	ಹಸಿರುದಳ
6	ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ	ಪಂಪಾ ನಗರ	ಇಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ
7	ಯಲಹಂಕ	ಸೇಟ್ ಪಾಳ್ಯ	ಇಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ
8	ದಾಸರಹಳ್ಳಿ	ಬಾಗಲಗುಂಟೆ	ಇಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿಗಾ ಕೇಂದ್ರ: ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗೀದಾರರನ್ನು ಒಳಗೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡ (ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಂತೆ) ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. www.kcro.in

ಯುನಿಸೆಫ್: ಜಗತ್ತಿನ 191 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಸಮಾನತೆ; ಮಕ್ಕಳ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ರಕ್ಷಣೆ, ಮಕ್ಕಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಮೊದಲಾದ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ. www.unicef.org

ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್: 4606, ಹೈ ಪಾಯಿಂಟ್ 4, ಅರಮನೆ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 001
ದೂರ: 080 22201098; ಇ-ಮೇಲ್ crtindia@yahoo.co.in; website: www.childrightstrust.in